

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

27. An in consecratione Episcopi de jure divino requirantur tres Episcopi?
Et sententia negativa affertur. Ex p. 12. t .1. r. 27.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

mihī non placet doctrina doctissimi, & amicissimi Caramuelis in tract. *Fundamentalis*, num. 1290. allententis, quod dum Pontifex simplicis Sacerdoti committit ministerium confirmandi, illum consecrat Episcopum; nam hoc esset conferre ordinem, & characterem Episcopalem, absque applicatione alicuius materiæ, sed hoc dicere est absurdum. Ergo.

RESOL. XXVII.

An in consecratione Episcopi de iure Diuino requirantur tres Episcopi?
Et sententia negatiua afferitur. Ex part. 12. tract. 1. Refol. 27.

§. 1. **C**ertum est requiri de necessitate præcepti. Difficilis est an requirantur de necessitate Sacramenti. Et ex Granado, & aliis sententiam negatiuam ego adduxi in *pari. 8. tract. 1.* quibus nunc addo Layman *lib. 80. tract. 9. cap. 5. num. 1.* Hugolinum de *potestat. Episc. cap. 2. num. 5.* Phocium *tom. 2. lib. 3. cap. 30. quest. 2.* Valentiam *tom. 4. dispus. 9. quest. 3. punct. 2.* Probatur ex *Can. 1. Apostolorum*, ubi dicitur Episcopum debere à duobus, vel tribus Episcopis ordinari. Idemque habetur apud Clementem Romanum *lib. 3. Constitutionum cap. 10.* Si autem semel constet ad valorem Ordinationis non esse necessarios tres Episcopos, nulla ratio est, quæ cogat affirmate vnum Episcopum non sufficere. Supponi enim videtur hoc ipsum in Concilio Arausicano *I. cap. 21.* dum statuitur, quod si duo Episcopi præsumperint aliquem inuitum Episcopum facere (inuitus intelligitur non omnino, sed aliquo modo, alioqui non valeret ordinatio) vterque Episcopus ordinans deponatur, & in locum vnus substituat, qui vim passus est: pro loco verò alterius alius ordinetur, ubi supponitur Episcopum verè ordinari à duobus Episcopis. Supponere etiam videbatur hoc ipsum sanctus Simon Cananeus Episcopus, qui teste eodem Clemente *lib. 8. Constitutionum cap. 27. aliis 33.* permittebat ordinationem Episcopi fieri à duobus, vel à tribus, Ordinatam tamen ab vno, decreuit deponendum simul cum Ordinate. Omnis autem depositio supponit gaudium, aut statum à quo quis deponendus sit: nemo enim deponitur ab eo gradu, aut statu in quo non est. Ergo, &c. Et quidem pro hac firmanda sententia argumentum ex Apostolorum tempore defumitur: neque enim est probabile eo tempore, quo rari Episcopi inter se conueniebant, & soli, vt plurimum Apostoli cum aliquo, vel Presbytero, vel Diacono per vniuersi Orbis Regionem discurrerent, Episcopos omnes, qui ab Apostolis ordinati dicuntur, à tribus ordinatos fuisse, cum eorum plures ab vno tantum Apostolorum memorentur ordinati. Confirmatur primò, quia Canon primus Apostolorum à duobus, vel tribus Episcopis consecrandum præcepit Episcopum; *Episcopus à duobus, vel tribus Episcopis ordinatur.* In quem Canonem Zonaras, & Balsamum permissam eo Canone inferunt, quæ à duobus solum peragatur Antistitis consecrationem, quæ illatio optima est: si enim à duobus, aut tribus præcipit Episcopum ordinari, à duobus permittit. Secundo, quia Constitutiones Apostolicæ clarius adhuc id docent, dum in necessitate factam, vel ab vno consecrationem Episcopalem, tanquam validam, ac legitimam admittunt, prout cuius verba Constitutionum intuenti, ac legenti, facillè constabit; *Ego Simon Cananeus constituo à quot Episcopis debeat ordinari Episcopus, scilicet à duobus, aut tribus Episcopis;*

Adduxit in Ref. quæ nunc est in tom. 3. tr. 1. Ref. 51. §. 2. & seqq. & hic infra lege duas Ref. seqq. & ex Ref. 59. §. Que la consecration. & Ref. 125. & in to. 1. tr. 3. cursum in Ref. 12. & in tom. 9. tr. 9. Ref. 2. breuiter in fine.

si vero aliquis ab vno Episcopo Ordinatus fuerit, tum is qui ordinatus est, tum is qui eum ordinauit deponatur. Quod si necessitas coegerit ab vno ordinari, quod propter perfectionem, aut aliam causam plures adesse non possint, afferatur decretum commissionis plurium Episcoporum. Ex iis enim verbis deduco primum præceptum non fuisse hoc tempore, nisi duorum, aut trium Episcoporum in Antistitis consecrandis præsentiam, duos itaque sufficere: alterum, qui ab vno consecratus fuisset validè consecratus: vt potè qui de statu suo deiciendus decernatur æquè, ac ordinator: tertium, in necessitate licuisset etiam ab vno consecrati Episcopum dummodo aliorum consensu accederet, proindeque ex iis aperte concluditur trium Episcoporum præsentiam consecrationi Episcopali substantialem non esse, nihilque obesse quin absque ea state ipsa possit. Denique, quia D. Dionysius ubi explicat Episcopalem consecrationem, vnus tantum Episcopi consecrantis meminit: at probabile non est eum essentialem ordinationis ritum omisisse.

RESOL. XXVIII.

Alia sententia proponitur asserens ternarium numerum Episcoporum esse de iure diuino. Ex part. 12. tract. 1. Refol. 28.

§. 1. **S**ed his non obstantibus alij asserunt, quod vnus Episcopus solus nec habet ordinariam potestatem de iure diuino ad alterum ordinandum in Episcopum, neque ordinari potest Episcopus validè ordinari, nisi à tribus aliis Episcopis. Ita Bellarminus *lib. 4. de notis Ecclesie, cap. 8.* & Vasquez *dispus. 24.* & alij. Probatur primò id quòd Apostoli, & deinde Ecclesia seruauerunt in ordinatione Episcopi sacramentali, receperunt illud à Christo Domino, sed Apostoli, & Ecclesia seruauerunt, vt Episcopus ordinaretur per tres Episcopos, &c. Probatur minor ex *1. ad Timoth. 4. num. 14.* *Noli negligere gratiam, quæ est in te, quæ data est tibi per Prophetiam cum impositione manuum Presbyterij.* Nam in hoc loco Presbyterium significat ceterum Episcoporum manus impositionem, consequentia verò probatur, quia quod est institutum à Christo censetur essentiale Sacramento, tam Ordinis, quam alij cuiuscumque Sacramento. Probatur secundò ex S. Aniceto Papa in Epistola ubi disserit de Ordinatione S. Iacobi Minoris in Episcopum Ierosolymitanum illis verbis: *Si autem vnus minus quam à tribus Apostolis tantum viri sui Ordinatus Episcopus, patet profecto eam formam instituitur Domino tradidisse, non minus quam à tribus Episcopis debere Episcopum ordinari.* Vbi aduerte illud, instituitur Domino. Item historiam illam de Ordinatione S. Iacobi esse veram, & acceptam, ex multis Autoribus, vt supra atulimus. Probatur tertio, quia S. Damascus Papa Epistola. 4. in tom. Conciliorum ex eo probat. Corepiscopos non esse veros Episcopos, neque posse conferre omnes Ordines, quia illi fuerant ordinati, siue instituti ab vno tantum Episcopo, si autem foret valida ordinatio Episcopi ab vno Episcopo facta, illud argumentum S. Damasci nullum esset. Idem docet Ioannes Papa III. in Epistola quæ habetur *tom. 2. Conciliorum*, verbis illis: *Omnia quacumque maxima Concilia affirmant, illum non esse Episcopum, qui minus, quam à tribus Episcopis; Metropolitanis, etiam, auctoritate, fuerit factum.* Concilia plura, vt Nicænum, Carthaginense, Arelatense refert Vasquez citatus, & alij Recentiores Et hæc omnia docet Bernal de Sacramento. *dispus. 49.*